

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сидорова Ігоря Федоровича щодо офіційного тлумачення статті 15 Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” та статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”

м. К и ї в
29 квітня 1998 року
№ 22-у/98

Справа № 18/3064-97
№ 2-29/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сидорова Ігоря Федоровича щодо офіційного тлумачення статті 15 Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” та статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Людмилу Пантеліївну та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Сидоров І.Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення статті 15 Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 33, ст.207) та статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 36, ст.232). Одночасно автор звернення просить визначити порядок застосування статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”.

На думку заявника, офіційне тлумачення зазначених статей законів України необхідне для визначення, чи повинно справлятися державне мито при вчиненні нотаріальних дій приватними нотаріусами.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень 7 квітня 1998 року своєю процесуальною ухвалою відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за зверненням громадянина Сидорова Ігоря Федоровича.

3. Із матеріалів конституційного звернення випливає, що Сидоров І.Ф., працюючи приватним нотаріусом, не справляв і не перераховував до бюджету державне мито за вчинення нотаріальних дій. З огляду на це державна податкова адміністрація у Дніпропетровському районі Дніпропетровської області звернулася до суду з позовом про стягнення з Сидорова І.Ф. державного мита.

Рішенням від 18 листопада 1997 року суд у позові відмовив, посилаючись на те, що Законом України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” на приватних нотаріусів покладено обов’язок справляти державне мито, тоді як частина друга статті 7 Закону України “Про систему оподаткування” (в редакції від 18 лютого

1997 року) (Відомості Верховної Ради України, 1997, № 16, ст.119) та частина четверта статті 28 Закону України “Про бюджетну систему України” в редакції від 29 червня 1995 року (Відомості Верховної Ради України, 1995, № 26, ст.195) містять пряму заборону встановлювати у Законі України про Державний бюджет нові, змінювати чи скасовувати існуючі податки, збори, інші обов’язкові платежі. Згідно ж зі статтею 31 Закону України “Про нотаріат” (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 39, ст.383) приватні нотаріуси за вчинення нотаріальних дій справляють не державне мито, а плату, розмір якої визначається за домовленістю між нотаріусом та громадянином або юридичною особою. З доходу ж приватного нотаріуса відповідно до статті 32 Закону України “Про нотаріат” справляється прибутковий податок за ставками, встановленими чинним законодавством України.

4. Відповідно до статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” конституційне звернення – це письмове клопотання про необхідність офіційного тлумачення Конституції та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина. Цією статтею Закону встановлено вимоги щодо змісту конституційного звернення, в тому числі щодо обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні Конституції або законів України.

Як свідчить зміст конституційного звернення, в ньому взагалі відсутнє будь-яке правове обґрунтування необхідності офіційного тлумачення статті 15 Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” та статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”.

5. Підставою для конституційного звернення, як передбачає стаття 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Із матеріалів звернення не впливає, що мало місце неоднозначне застосування норм зазначених вище законів судами загальної юрисдикції та державними податковими адміністраціями і були порушені конституційні права й свободи Сидорова І.Ф. Рішенням суду у стягненні державного мита з Сидорова І.Ф. відмовлено.

Про однозначне і правильне застосування судами зазначених у конституційному зверненні положень законів України свідчать і долучені до матеріалів справи копії рішень загальних судів.

6. З 1 січня 1998 року Закон України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” та Закон України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” втратили чинність.

Виходячи із змісту конституційних положень про Конституційний Суд України та Закону України “Про Конституційний Суд України” тлумачення законів, які втратили юридичну силу, до повноважень Конституційного Суду України не належить. Застосування положень названих законів України державною податковою адміністрацією у Дніпропетровському районі Дніпропетровської області не призвело до порушення конституційних прав і свобод Сидорова І.Ф., оскільки суд постановив рішення на користь приватного нотаріуса.

7. Сидоров І.Ф., крім офіційного тлумачення статті 1 Закону України “Про введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”, просить визначити порядок застосування цієї статті.

Відповідно до частини другої статті 147 Конституції України, пункту 4 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України” до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України. Механізм реалізації правового акта чи окремих його положень визначається не Конституційним Судом України, а органом, який прийняв зазначений акт, чи уповноваженим ним органом або ж правозастосовним органом.

Виходячи з викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сидорова Ігоря Федоровича щодо офіційного тлумачення статті 15 Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік”, статті 1 Закону України “Про порядок введення в дію Закону України “Про Державний бюджет України на 1997 рік” та визначення порядку застосування цієї ж статті на підставі пунктів 2 та 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України “Про Конституційний Суд України”, а також невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ